

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קפ"ו ע"ב

פרשת וישב

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בִּיעֶקֶב כְּתִיב וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, דִּקְוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרָא לִיה יַעֲקֹב. וְהָכָא אֵת לְאַסְגָּאָה דְּרָגָא
אַחֲרָא דְּזוּהָמָא דְּמִסְאָבָא אֲתִילִיד, וְדָא הוּא עַר רַע, וְכֹלָא חַד.

תרגום לעברית

וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עַר, וְהוּא רַע, וְהַכֹּל אֶחָד, שָׂבָא מִצַּד הַיָּצָר הָרַע, וּמִשּׁוּם
כֶּךָ כְּתוּב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ וְלֹא כְּתוּב וַיִּקְרָא שְׁמוֹ. בִּיעֶקֶב כְּתוּב וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, שְׁהַקְדוּשָׁא
בְּרוּךְ הוּא קָרָא לוֹ יַעֲקֹב, וְכָאן אֵת - לְרַבּוֹת דְּרָגָה אַחֲרֵת שְׁזַהֲמַת הַטְּמֵאָה נוֹלֵד, וְזֶה הוּא
עַר רַע, וְהַכֹּל אֶחָד.

טקסט הזוהר

לְבַתֵּר לָא אֲתַבְּסָם אַתְרָא, עַד דְּאֵתָא שְׁלָה דְּהוּא עֲקָרָא דְּכֻלָּהּ. מַה כְּתִיב וַיְהִי עַר בְּכֹר
יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יִי, כְּתִיב הָכָא רַע, וְכְתִיב הָתֵם (בראשית) כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע
מִנְעוּרָיו, רַע דְּאוֹשִׁיד דְּמִין, אוֹשִׁיד זִרְעָא עַל אֲרֻעָא. וּבְגִין כֶּךָ וַיִּמִּיתֵהוּ יִי. מַה כְּתִיב
בְּתַרְיָה, וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל אִשְׁתִּי אַחֲרֶיךָ וְגו':

אחר כך לא התבסס המקום עד שבא שלה שהיה העקר של כלם. מה כתוב? ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'. כתוב כאן רע, וכתוב שם (בראשית ח) כי יצר לב האדם רע מנעריו. רע ששופך דמים, שופך זרע על הארץ, ומשום כך וימתהו ה'. מה כתוב אחריו? ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיה וגו'.

טקסט הזהר

ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיה וגו'. רבי שמעון פתח ואמר, (ישעיה מא) העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט. תא חזי, כמה אינון בני נשא טפשיין דלא ידעין ולא מסתכלין למנדע ארחוי דקודשא בריך הוא. דהא כלהו ניימין, דלא מתערי שינתא בחוריהון.

תרגום לעברית

ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיה וגו'. רבי שמעון פתח ואמר, (ישעיה מא) העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט. בא ראה כמה בני אדם הם טפשים שאין יודעים ואין מסתכלים לדעת דברי הקדוש ברוך הוא, שהנה כלם ישנים, שאין מתעוררים, ושנה בנקבי עיניהם.

טקסט הזהר

תא חזי, קודשא בריך הוא עבד ליה לבר נש, כגוונא דלעילא. כלא איהו בחכמתא. דלית לה שייפא ושייפא כבר נש דלא קיימא בחכמתא עלאה. דהא כיון דאתתקן כל גופא בשייפוי כדקא יאות, קודשא בריך הוא אשתתף (נ"א אתתקף) בהדיה, ואעיל ביה נשמתא קדישא. בגין לאולפא ליה לבר נש למהה בארחוי דאורייתא ולמיטר פקודוי, בגין דיתתקן בר נש כדקא יאות. (ס"א ובגין דא בעוד) (ובגין ס"א ובעוד) דאית ביה נשמתא קדישא מבעי ליה לבר נש לאסגא דיוקנא דמלכא עלאה בעלמא. ורזא דא, דהא ההוא נהר דנגיד ונפיק לא פסקן מימוי לעלמין. ועל דא מבעי ליה לבר

נֶשׁ דָּלָא יַפְסִיק נִהְרָא וּמְקוּרָא דִּילִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא (גליון נה"ר רמז לקיימא קדישא דחתים בבשריה, דאיהו דוגמא דההוא נה"ר רזא דצדיק דאתחבר בצד"ק כחדא לעילא, בגין כך בעי בר נש לתתא לאתחברא באתתיה בקדושה בגין דאתתקף ביה בההוא עלמא). וְכָל זְמַנָּא דְּבֵר נֶשׁ לֹא יִצְלַח בְּהַאי עֲלָמָא (ס"א ועל דא מבעי ליה לבר נש דלא יפסיק נהרא ומקורא דיליה בהאי עלמא, ואי לא) קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶקֶר לִיָּה וְנוֹטֵעַ לִיָּה בְּכַמָּה זְמַנִּין כְּמַלְקָדְמִין.

תרגום לעברית

בא ראה, הקדוש ברוך הוא עשה את האדם כמו שלמעלה, הכל הוא בחכמה, ואין לה איבר ואיבר באדם שאינו עומד בחכמה עליונה. שהרי פיו שנתקן כל הגוף באיבריו כראוי, הקדוש ברוך הוא השתתף [התחזק] עמו והכניס בו נשמה קדושה כדי ללמד את האדם ללכת בדרך התורה ולשמר מצוותיו, כדי שאדם יתתקן כראוי. [ומשום זה] [ובעוד] שיש בו נשמה קדושה, צריך לאדם להגדיל את דמות המלך העליון בעולם. וסוד זה, שהרי אותו הנהר ששופע ויוצא לא פוסקים מימיו לעולמים, ועל זה צריך לאדם שלא יפסיק את הנהר והמקור שלו בעולם הזה. [נה"ר רמז לברית הקדש שחתום בבשרו, שהוא דגמא של אותו הנה"ר הסוד של צדיק שמתחבר עם צד"ק יחד למעלה, משום כך צריך אדם למטה להתחבר עם אשתו בקדשה כדי שיתחזק באותו העולם], וכל זמן שאדם לא יצליח בעולם הזה [ס"א ועל כן צריך לאדם שלא יפסיק את הנהר והמקור שלו בעולם הזה, ואם לא] הקדוש ברוך הוא עוקר אותו ונוטע אותו בכמה פעמים כמו מקדם.

טקסט הזהיר

תא חזי, מה כתיב, העירותי מצפון ויאת. העירותי, דא אתערותא דזווגא דבר נש בְּהַאי עֲלָמָא, דאיהו אתערותא מסטרא דצפון. ויאת, דא היא נשמתא קדישא דאתיא מלעילא, וקודשא בריך הוא משדר לה מלעילא. אתיא בְּהַאי עֲלָמָא ועאלת בגו בני

נִשָּׂא כְּדָקְאֶמְרוֹן.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה מַה כָּתוּב, הַעִירוּתִי מִצִּפּוֹן וַיָּאֵת. הַעִירוּתִי - זֶה הַהִתְעוֹרְרוּת שֶׁל הַזּוּג שֶׁל הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהִיא הַתְעוֹרְרוּת מִצֵּד הַצִּפּוֹן. וַיָּאֵת - זֶה הִיא הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁבָּאָה מִלְּמַעְלָה, וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח אוֹתָהּ מִלְּמַעְלָה, בָּאָה לְעוֹלָם הַזֶּה וְנִכְנָסֶת לְתוֹךְ בְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרְנוּ.

טקסט הזהור

מִמְזִּרְח שְׁמֶשׁ, דָּא אֲתֵר דִּהֵּהוּא נָהָר דְּנִגִּיד וְנִפְיָק דְּמִתְמָן נִפְקֵת נִשְׁמָתָא וְאִתְנַהֲרֵת. וְיָבֵא סְגָנִים (כְּמוֹ חֹמֶר) אֵלֶּיִן אֵינּוֹן חִילִין דְּעִלְמָא דְּאִתְיִין בְּגִין (ס' א' בְּגו) הֵהוּא אִתְעָרוּתָא דְּנִשְׁמָתִין. כְּמוֹ חוֹמֶר, כְּגוּוֹנָא דְּאִתְעָר בְּרֵשׁ בְּגוּפָא.

תרגום לעברית

מִמְזִּרְח שְׁמֶשׁ - זֶה הַמָּקוֹם שֶׁל אוֹתוֹ הַנֶּהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא, שְׁמֶשׁ יוֹצֵאת הַנִּשְׁמָה וּמֵאִירָה. וְיָבֵא סְגָנִים [כְּמוֹ חֹמֶר] - אֵלֶּי הֵם חִילוֹת הָעוֹלָם שֶׁבָּאִים מִשּׁוֹם [בְּתוֹךְ] אוֹתָהּ הַהִתְעוֹרְרוּת שֶׁל הַנִּשְׁמוֹת. כְּמוֹ חֹמֶר - כְּמוֹ שֶׁמִּתְעוֹרֵר אָדָם בְּגוּף.

טקסט הזהור

דִּהָא בְּגִין דָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד זְוּוּגִין וְאַטִּיל נִשְׁמָתִין בְּעִלְמָא, וְחִבְרוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח לְעִילָא וְתִתָּא וּמְקוּרָא דְּכָלָא הוּא (ס' א' יֵהָא) בְּרוּךְ. וּבְגִין כֶּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד לִיָּה לְבַר נֶשׁ בְּגִין לְאֲשֶׁתִּדְלָא בְּאַרְחוּי, וְלֹא יִפְסִיק מְקוּרִיָּה וּמִבּוּעָא דִּילִיָּה לְעִלְמִין.

תרגום לעברית

שֶׁהָרִי מִשּׁוֹם זֶה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה זְוּוּגִים וּמִטִּיל נִשְׁמוֹת בְּעוֹלָם, וְנִמְצָאת חִבְרוּת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְהַמְקוּר שֶׁל הַכָּל הוּא [ס' א' יֵהִיָּה] בְּרוּךְ. וּמִשּׁוֹם כֶּה הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם, כְּדִי לְהַשְׁתַּדֵּל בְּדַרְכָּיו, וְלֹא יִפְסִיק אֶת מְקוּרוֹ וּמַעֲיָנוֹ לְעוֹלָמִים.

וְכָל מֵאן דְּפָסִיק מְקוּרִיָּה, (מתתא ומיבש ליה כביכול כאלו גרים ליה לאתפסקא לעילא, כדין (איוב יד) אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש, הואיל ובר נש אתקם לתתא כדוגמא דלעילא, מאן דמקוריה ימיש מלמעבד פירין, כגון דין דלא בעא למיתב איתתא, או נסיב לה דאשתדל ולא יכיל, אלו דתריין הפכין אינון דא מדא, (או ס"א ההוא) דימיש מלמעבד פירין, לית ליה תקנה לעולם. (קהלת א) מעוות לא יכול לתקון, בגין דלא בעא למיסב איתתא ולאשתדל בפריה ורביה, וההוא דאשתדל ונסב איתתא ולא יכיל, דא מתתקן בפריקיה דקריב ליה דהוא אחוי, וההוא דמית בלא בנין) כַּד נִפְיָק מִהָאֵי עֲלָמָא הָהוּא פֶּר נָשׁ לָא עָאֵל בְּפִרְגוּדָא וְלֹא נָטִיל חוּלְק בְּהָהוּא עֲלָמָא (ונשמתי לא אתכלילת באתר דכל נשמתיין אתכלילו, ואתגזר דיוקניה מתמן. הדא הוא דכתיב, (ויקרא כב) ונכרתה הנפש ההיא מלפני, הואיל וכדין הוא, ברא ליה קודשא בריך הוא פריק

וְכָל מִי שֶׁמִּפְסִיק מְקוּרוֹ [מלמטה ומיבש אותו, כביכול גורם להפסק למעלה, אז (איוב יד) אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש, והואיל ובן אדם הוקם למטה כדגמא שלמעלה מי שמקורו ימיש מעשות פרות, כמו זה שלא רצה לשא אשה, או שנשא אותה והשתדל ולא יכל, אלו ששני הפכים הם זה מזה, (או אותו) שימיש מעשות פרות, אין לו תקנה לעולם, (קהלת א) מעות לא יוכל לתקן, משום שלא רצה לשא אשה ולהשתדל בפריה ורביה, ואותו שהשתדל ונשא אשה ולא יכל, זה מתקן בגואלו שקרוב לו, שהוא אחיו של אותו מת בלי בנים]. כְּשִׁיּוּצָא מִן הָעוֹלָם הָזֶה, אוֹתוֹ הָאִישׁ לֹא נִכְנָס לְפִרְגוּד וְלֹא נוֹטֵל חֶלֶק בְּעוֹלָם הָהוּא [ונשמתי לא נכללת במקום שכל הנשמות נכללו, ונגזרת דמותו משם, זהו שכתוב ונכרתה הנפש ההיא מלפני, הואיל

וכך הוא, בורא לו הקדוש ברוך הוא גואל שיגאלנו מיד המשחיתים, וזה אחיו שקרוב אליו, שנאמר (דברים כה) כי ישבו אחים יחדו וגו', וכתוב בא אל אשת אחיך ויבם אתה וגו', משום שנשמתו לא נכנסת לפני הקדוש ברוך הוא, אלא היא עומדת בחוץ, משום שלא זכה להאיר בעולם הזה בגוף ההוא, מי שלא זוכה במקום הזה, ילך למקום אחר ויזכה בו, כמו כן עץ שדולק ואורו לא עולה, יכו אותו ויעלה בו אור ויאיר, עץ הוא אדם, שכתוב (שם כ) כי האדם עץ השדה, רוצה לומר, שהאדם כשהוא בעולם הזה והולך ותאב ואוכל ושותה ומזדוג עם אשה ולא זוכה לבנים, זהו עץ שדולק ואורו לא עולה, כלומר, נשמתו לא זוכה באותו הגוף להיות מוארת, אלא היא בחשכה],

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.